

ת"פ (קריות) 34992-01-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 34992-01-23 - מדינת ישראל נ' פלונישולם קריות

ת"פ (קריות) 34992-01-23

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[19.08.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום עבדה המתלוננת בתפקיד מנהלת המחלקה לשירותים חברתיים במועצה אזורית XXXX והמתלונן שימש בתפקיד סגן המחלקה. ביום 5.1.23 שוחח הנאשם עם המתלונן וביקש לקבל סיוע כלכלי ממשרד הרווחה אולם הוסבר לו שאין אפשרות לסייע לו מעבר למה שנעשה. באותו היום, בשעות הערב, שלח הנאשם שלוש הודעות קוליות אל הטלפון הנייד של המתלונן ובהן תוכן מאיים כמפורט להלן: "מחר אני אראה לך, ל [המתלוננת] ול [אדם נוסף] מה אני אוכל שם בתוך מחלקת רווחה שאני אשבור לכם את החנות אני מבטיח לך באחריות...אני אראה לכם שזהו זה כבר לא יכול להימשך ככה וכשאני אצא משם אני אקח משהו כדי למכור אותו איזה מחשב או איזה כורסה...תזמינו משטרה ותעשו מה שאתם רוצים אני אראה לכם של המועצה הזאתי...וזהו בקבר של אחותי אני בן זונה אם אני לא אתחיל לזיין את אמא של אמא שלכם שם, של כולכם אחי, של כל המשרדים...סבלנות...גם אם אני נעצר על זה... מה אתם חושבים שכל פעם אני אחפש איפה לאכול ומי ייתן לי כסף לקנות אוכל לשבת...". בסמוך לכך שלח הנאשם הודעת טקסט אל המתלוננת בה איים עליה באומר "נשמה מחר תתכונני לזעזוע שלא חלמת עליו ואז תתעוררי אולי...אני אראה לכם אחת ולתמיד אולי תתעוררו". למחרת התקשר הנאשם אל המתלונן מספר פעמים וביקש שיבטלו את התלונה. במקביל התקשר אל המתלוננת, שלא ענתה לשיחתו (להלן - התיק העיקרי).

2. הנאשם צירף תיק נוסף (ת"פ 55518-02-24) בו הורשע בעבירת איומים (ריבוי עבירות), לפי סעיף 192 לחוק העונשין והטרדה באמצעות מתקן בזק (ריבוי עבירות), לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושירותים), תשמ"ב-1982. על פי עובדות כתב האישום, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת (באישום זה) פרודים מזה כשנתיים ומצויים בהליך גירושין כשברקע סירוב הנאשם לתת למתלוננת גט. בין התאריכים 29.11.23 - 15.2.24 הטריד הנאשם את המתלוננת בכך שהתקשר אליה משני טלפונים ניידים שברשותו, 155 פעמים כמפורט בטבלה שבכתב האישום. ביום 29.11.23 התקשר הנאשם אל המתלוננת ואיים עליה באומרו "אני אשפוך עלייך חומצה את לא תזיה את עצמך, הכנתי לך חלקה בקבר וגם עם מי שאת מזדיינת לא יספיק לך הכסף על מנת לתקן את הפרצוף שלך...את יכולה לשאול את אמא שלי, אמא שלי כבר מפחדת מהמחשבות שלי...אני אכניס את השיפוד לתוך העין, אני אסובב לך את העין".

כתב האישום ממשיך ומתאר כי ביום 13.12.23 בין השעות 23:55-00:29 שלח הנאשם אל המתלוננת 126 הודעות, חלקן כתובות וחלקן מוקלטות ובהן איים עליה בפגיעה בגופה, בחייה וברכוש. בכתב האישום הובאו הציטוטים באריכות ולא אחזור על הדברים. אציין כי האיומים כללו, בין היתר, את הדברים הבאים: "טוב אני מבטיח לך שגג שעתיים אני אצלך בדלת... את משחקת באש רק תזכרי את זה... אל תנסי אותי... בינתיים תהני מהזמן עד שאגיע לבן שרמוטה שדיברת אתו עכשיו... סבלנות מאמי ואז תראי איך מולך מה אני עושה לך ולו... את תשלמי על זה... אם יהיה לך רכב בבוקר לנסוע בו אני זבל. בכל היקר לי זה הלילה שאת כל החיים שלך כל עוד תנשמי את תזכרי... תספרי את הזמן עד שאופיע מולך ואלוהים לא יעזור לך. חבל שהתנהגת ככה... חיפשתי את הכנות ממך אבל בחרת בדרך אחרת... את בוחרת לשחק משחקים תהני בינתיים אבל אל תשכחי... לכל שבת יש מוצאי שבת... אם אני יתהפך בסוף זה יהיה חרא לשני הצדדים... זה יגיע למקומות אפלים שלא חלמת עליהם בסוף. אם לא תעני את תפגשי אותי מולך... חומצה זה יהיה השלום שלי ואחרי זה את תביני מה עוד יקרה לך... עכשיו רק תחכי לבוקר אני כבר אחכה לך ברכב שלך...". בהודעות קוליות נוספות איים הנאשם על המתלוננת באומרו, בין היתר: "אני מבטיח לך באחריות מלאה שאני אחכה לך... רק על הקטע הזה שהיית בממתניה ואני מבטיח לך שאני אדע עם מי... אם אני לא קושר אותך ואותו יחד ואני מבטיח לך שאני אעשה סרטון כאילו אני לא רוצה לחשוב אפילו מה יהיה לך, עדיף שתעני... אני מבטיח לך שתשלמי על זה בדם... אני אשבור איתך את הראש...אני על הקצה את לא לוקחת את זה ברצינות, נכון אני אחטוף 20 שנה בפנים... ספק אם תוכלי ללכת בכלל... אני מבטיח אני הגעתי למצב שכבר את אלוהים אני לא רואה אני מבטיח לך... את תצטערי על כך דבר ודבר...".

ביום 13.12.23 שלח הנאשם הודעה אל אמו בה כתב, בין היתר: "אני יעצר בטוח אבל היא לא תוכל להסתכל על עצמה במראה יותר.. זהו הגעתי לקצה שלי אימא. כואב לי שאת תסבלי בגללי אבל היא תקלל את היום הזה שהיא שיחקה משחקים". לאחר מכן שלח הנאשם אל המתלוננת צילום מסך של הודעה זו, על מנת להפחידה. באותו היום בין השעות 23:53 - 00:44 התקשר הנאשם אל אמה של המתלוננת 14 פעמים. ביום 14.12.23 שלח אל המתלוננת 44 הודעות ולאחר חצות שלח לה צילום מסך של פרטי אנשי הקשר ובו סמוך לשמה צורפה המילה ז"ל ובהודעה נוספת כתב "בקרוב יהיו מודעות כאלו". ביום 15.12.23 שלח אל המתלוננת 44 הודעות. ביום 20.12.23 (הערה- בכתב האישום נרשם בטעות 20.12.24) שלח אל המתלוננת 13 הודעות ובאחת מהן כתב, בין היתר: "את יכולה ללכת עם ההודעה הזו גם למשטרה שוב...אני עצמי עוד כמה ימים אלך לתחנת מעונה להסגיר את עצמי...אבל מבטיח לך גם אם אשב 10 שנים אני מבטיח לך שאצא לפני שאראה כל אחד אחר את לא תוכלי יותר לדבר בחיים שלך מבטיח לך".

להלן - תיק הצירוף.

3. לצורך שלמות התמונה יצוין כי טרם המענה לאישום נערתתי לבקשת ההגנה והפניתי את הנאשם לשירות המבחן על מנת לבחון את התאמתו לבית המשפט הקהילתי, אך הוא לא הגיע לפגישות אליהן זומן ומשכך לא נבחנה התאמתו. לאחר שהציגו הצדדים את הסדר הטיעון הפניתי את הנאשם לשירות המבחן לבקשת ההגנה, אך עלה ספק באשר למידת רצונו וכוונותיו וכן יכולתו לעמוד בנדרש ובהיעדר שיתוף פעולה הציעה קצינת המבחן לסיים את ההליך ללא מעורבות השירות. בהמשך נעצר הנאשם בגין תיק הצירוף, והוא כאמור צירף אותו להליך זה. טיעוני הצדדים לעונש והראיות
4. מטעם ההגנה העיד המתלונן בתיק העיקרי. העד סיפר על היכרות רבת שנים עם הנאשם, תאר את נסיבות חייו המורכבות ואת העזרה שהעניק לו לאורך השנים מתוקף תפקידו. כן תאר העד את הקשיים עמם מתמודד הנאשם וציין כי לא איים או פגע בו בעבר וכי בכוונתו להמשיך לסייע לו לאחר שחרורו.
5. כן הגיש הסנגור מספר מסמכים: מכתב מהמתלוננת, מכתב מהמנכ"ל לשעבר של המועצה האזורית מעלה יוסף ופרוטוקול מבית הדין הרבני. במכתב מנכ"ל המועצה לשעבר צוין כי הוא מכיר את הנאשם שנים רבות מתוקף תפקידו וכי התרשם מבחור צעיר, מוכשר וטוב לב השואף לקיים חיים נורמטיביים. במכתבה של המתלוננת (גרושתו) (כיום) של הנאשם) צוין כי היא לא חששה להגיע לעימות במשטרה, היא אינו חוששת ממנו כיום וכי השניים התגרשו "זזה נגמר בטוב".
6. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והשלימה טיעונים על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו וחומרת העבירות והוצגה פסיקה. ביחס לתיק העיקרי נטען למתחם ענישה הנע בין 7-14 חודשי מאסר בפועל והודגש כי מדובר באיומים כלפי גורמי רווחה שמילאו את תפקידם לטובת הנאשם ויש להגן על עובדי ציבור אלו. ביחס לתיק הצירוף עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 18-30 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה ציינה כי בשיחה עם המתלוננת היא מסרה שאינה חוששת מהנאשם, השניים התגרשו והיא לא מבקשת שייענש. ברמה האופרטיבית נטען כי לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד ובהיעדר תסקיר יש לגזור עליו 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.
7. ב"כ הנאשם ציין כי מדובר בעבירות אלימות מילולית ועתר לקביעת מתחמי ענישה נפרדים לכל כתב אישום שתחילתם במאסר קצר. כן הפנה לנסיבות חייו של הנאשם, לדברי המתלונן ולהודאתו בשני כתבי האישום, המעידה על חרטה וקבלת אחריות ואשר חסכה בזמן שיפוטי ובצורך בעדות המתלוננים. הסנגור תאר את מצוקת הנאשם וציין כי בתקופת המעצר התגרשו הצדדים. כן התייחס לעברו הפלילי וטען כי במשך שנים לא הסתבך בפלילים ועבירת האלימות האחרונה שביצע הייתה בשנת 2006. בסיכום הדברים עתרה ההגנה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחמי הענישה ולהסתפק בימי מעצרו.
8. הנאשם בדברו האחרון סיפר כי היה אמור להשתלב בטיפול וכי הוא מכיר בבעיותיו. ביחס למתלוננת (גרושתו) ציין כי הוא נטל על עצמו את חובותיה, כיום הם גרושים והיא אינה חוששת מפניו.
- דיון והכרעה
קביעת מתחם הענישה

9. הצדדים מסכימים שיש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל כתב אישום ובהתאם למבחן הקשר ההדוק אני מקבל טיעון זה. עם זאת, יוטל עונש כולל כפי שאף עתרו הצדדים.

10. הערכים המוגנים שנפגעו בתיק העיקרי הם שלוות נפשם ותחושת ביטחונם של המתלוננים. כן נפגע ערך נוסף והוא יכולתם למלא את תפקידם הציבורי ללא מורא פן ייפגעו. מדובר בעובדי המחלקה לשירותים חברתיים הממלאים את תפקידם עבור הציבור הרחב בתפקיד חיוני וקשה וכל ניסיון להלך אימים על גורמים אלו עשוי לפגוע בעקיפין בשירות שיקבל הציבור. בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי סעיף 4 לכתב האישום מפרט איומים על "רכוש המשרדים" (הגם שתוכן האיום חורג מכך), כך שיש לראות בו איום במדרג חומרה נמוך יחסית. כמו כן, מתוכן הדברים ניתן ללמוד על מצוקה ממשית בה היה שרוי הנאשם אותה עת. כך מציין הנאשם "...וכשאני אצא משם אני אקח משהו כדי למכור אותו איזה מחשב או איזה כורסה... מה אתם חושבים שכל פעם אני אחפש איפה לאכול ומי ייתן לי כסף לקנות אוכל לשבת". מנגד, הודעת הטקסט ששלח הנאשם אל המתלוננת (בסעיף 5 לכתב האישום העיקרי) כללה איום ממשי יותר שלבטח גרם לבהלה בליבה.

11. ביחס לתיק הצירוף, הערכים המוגנים שנפגעו ברורים ומדובר בפרטיותה, שלוות הנפש וביטחונה של המתלוננת, כמו גם של אימה ושל אלו הסובבים אותה ושנוכחותם אינה מקובלת על הנאשם. במקרה זה מדובר בפגיעה בעוצמה שאינה קלה בערכים המוגנים וזאת לאור תוכן הדברים, מהותם וריבוי מקרי האיומים וההטרדות. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה אציין כי מעובדות כתב האישום בתיק הצירוף (וגם כתב האישום העיקרי) לא ניתן לקבוע שמדובר באירועים מתוכננים מראש, ומשכך יש להניח לטובת הנאשם כי מדובר באמירות שיצאו מפיו (וממקלדתו) בשל להט הרגע והנושאים הטעונים שברקע. עם זאת, לאור ריבוי העבירות, ברי שאין מדובר בהתפרצות חד פעמית ויש לראות בחומרה את "הרגלו" לאיים על הסובבים אותו. תוכן האיומים מלמד על קנאה ורכושנות וניסיון להצר את צעדי המתלוננת. הרושם הכללי הוא של מי שאינו משלים עם דבר הפרידה ומבקש למנוע מזוגתו לשעבר להתקדם הלאה בחייה ומאיים בפגיעה ממשית בגופה. האיומים היו בוטים, קשים, מכוערים וחזרו על עצמם פעמים רבות. לכך יש להוסיף את מספרן הרב של שיחות הטלפון המטרידות שביצע הנאשם אל המתלוננת ואת עשרות ההודעות ששלח לה. התנהגות זו מלמדת על אובססיה לנושא וברי שגרמה לטרדה של ממש וחשש רב.

12. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות איומים, לא כל שכן על רקע קנאה והצרת צעדי בן זוג, מחמירה ובתי המשפט מצווים לעשות לביעורה בין היתר על ידי הטלת ענישה משמעותית. אף מדיניות הענישה בעבירות איומים כלפי גורמי רווחה מחמירה, והכל תלוי בנסיבות העושה והמעשה. לצורך המחשת מדיניות הענישה אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 637/21 מרדכי הרמן נ' מדינת ישראל (25.2.2021), בו נידון נאשם שהורשע בשני כתבי אישום בעבירות איומים כלפי גרושתו למאסר מותנה, התחייבות וקנס. הנאשם במקרה זה היה מבוגר ללא עבר פלילי ולא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו; רע"פ 149/19 קובי פפיאשווילי נ' מדינת ישראל (10.1.2019), בו נידון נאשם לתשעה חודשי מאסר בפועל בגין כך שהטריד את זוגתו לשעבר בכך שהתקשר אליה מאות פעמים במהלך איים עליה שיהרגה, דרש לדעת היכן היא ואף הגיע למקום עבודתה פעמיים ודרש להסיעה בניגוד לרצונה; ת"פ 24921-09-20 מדינת ישראל נ' פלוני (9.1.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים כלפי זוגתו לשעבר ונידון לארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. באחד האישומים איים הנאשם באומרו "את יודעת מה אני עושה אם את עוזבת אותי עם מישהו, קודם אני הורג אותך ומתאבד, אבל דקה לפני אני לוקח אותך איתי" ובאישום נוסף החזיק מפתח חד והתקרב אל המתלוננת; ת"פ 17480-03-20 מדינת ישראל נ' דרעי (13.9.2023), בו הורשע הנאשם בעבירות איומים כלפי זוגתו לשעבר וכן זוגה ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים; רע"פ 3057/18 פלדמן נ' מדינת ישראל (20.6.2018), בו נידון עניינו של נאשם שבמהלך שיחת טלפון עם העובדת הסוציאלית שטיפלה בזמני השהות עם בתו, איים עליה בפגיעה בה ובבני משפחתו. הנאשם נדון ל-5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, אגב הפעלת מאסר מותנה בחופף; ת"פ 7705-03-18 מדינת ישראל נ' אמסאעד (25.2.2020), בו הורשע נאשם בשתי עבירות איומים, בשני כתבי אישום שצורפו. באחד איים על מנהלו במקום העבודה ובשני איים על עובדת סוציאלית באומרו "אני אשרוף את המשרד ואגמור את הסיפור הזה עוד היום." הנאשם נידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי; ת"פ 49969-07-21 מדינת ישראל נ' ליאור יעקובוב (14.1.2024), בו נידון עניינו של נאשם ששלח שתי הודעות קוליות לעובדת סוציאלית בהן איים על חייה ועל חיי עובדי מחלקת הרווחה ונידון למאסר מותנה, צו של"צ ומבחן ופיצוי. נקבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל ובית המשפט סטה מהמתחם משיקולי שיקום.

13. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בתיק העיקרי, בנסיבות ביצוען, נע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל ואילו מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא תיק הצירוף, בנסיבות ביצוען, נע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

14. גזירת עונשו של הנאשם נעשית כאשר הוא נתון במעצר ומבלי שעבר הליך טיפולי כלשהו שעשוי היה להפחית ממסוכנותו. לכך יש להוסיף כי על אף הזדמנויות שניתנו לו, לא מינף הנאשם את ההליך המשפטי על מנת לסייע לעצמו ולהטיב את איכות חייו. יתרה מכך, בעוד בית המשפט ממתין לתסקיר בתיק העיקרי ביצע הנאשם את העבירות מושא תיק הצירוף. בנתונים אלו, אין תמה שלא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר למאסר בפועל ויש להצר על כך, שכן כפי שהוסבר לעיל נסיבות התיק העיקרי מלמדות על נזקקות טיפולית ברורה.

15. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו (כבן 41) והודאתו אשר ביטאה נטילת אחריות ואף חסכה זמן שיפוטי, כמו גם את עדות המתלוננים השונים, לרבות גרושתו. כן הבאתי בחשבון את נסיבותיו האישיות ואת הקשיים עמם הוא מתמודד כפי שפירטו בהרחבה הסנגור ומכריו השונים. כן, הבאתי בחשבון את מכתב המתלוננת שצרפה ההגנה ואת עמדתה כפי שהובאה על ידי ב"כ המאשימה, אולם לעמדה זו יינתן משקל מוגבל (ע"פ 2455-09-11 פלוראה נ' מדינת ישראל (7.12.2011)). לחומרה הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המכביד יחסית, אם כי עבירת האיומים (והאלימות) האחרונה שביצע היא משנת 2009. הבאתי עוד בחשבון כי הגם שהנאשם נשא בשנת 2020 מאסר למשך 30 יום בגין עבירת סמים, דומה שהוא יתקשה לשאת כיום עונש מאסר ממושך. כאמור, העונש ההולם הוא מאסר בפועל שיביא לידי ביטוי את עקרון ההלימה וההרתעה וראוי שהנאשם ינצל תקופה זו לשם קבלת טיפול התואם את צרכיו, ויתמיד בכך אף לאחר שחרורו.

16. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 15.2.24. כן יש לנכות את ימי המעצר מיום 13.1.23 - 9.1.23.
ב. מאסר על תנאי למשך חודשיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו עבירה על סעיף 192 לחוק העונשין.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
ניתן היום, ט"ו אב תשפ"ד, 19 אוגוסט 2024, במעמד הצדדים.